

K·MEO

NO ÉS EL QUE SEMBLA

Von der Leyen acceptaria pactar amb alguna extrema dreta

Estava fent cua a la porta de la boutique quan vaig notar un pessic a la cintura. *Sei bellissima* deia una veu al meu darrera. Era la Meloni. Em va fer entrar per la porta del darrera i em vaig comprar la bossa de mà amb descompte. Després em va invitar a un cappuccino. Ens vàrem caure bé.

La Meloni és una dona senzilla, elegant, delicada simpàtica, que toca de peus a terra. Res a veure amb la camionera de Le Pen que només amb el perfum ja devasta al contrari. Meloni podria ser una bona amiga. Per què no puc compartir una mica de ideologia amb la Meloni? No pot amagar res massa dolent una dona tan fina.

Dirà molta gent, que els meus no són criteris polítics de pes. Jo crec que sí. Totes les persones, polítiques o civils, deixen anar més enllà de la seva presència la flaire del veritable caràcter. Porto molts anys presidint la Comissió Europea i les flaires, ho puc jurar i ho podeu veure per

unes arrugues que se m'han format al voltant del nas, són bastant pudentes. Ja sabeu que per culpa de ser dona, els ministres enlloc de donar-me la mà es passen el dia fotent-me l'alè a la cara. Per què no es fan petons entre ells? Quan acaben les salutacions em venen ganes d'anar-me'n corrent a casa. La tensió amb la que t'agafen del braç, el somriure mecanitzat, l'alè i la mirada que et regalen justifiquen els successius desastres de les reunions. De cada quatre, tres t'apunyalarien per l'esquena. La Meloni, no.

Abans de separar-nos ens vàrem aturar davant una sabateria. L'amiga italiana es va enamorar d'una sabata de pell baixa, sense taló. Es que els galindons no em deixen viure, va exclamar mentre li embolicaven el parell de sabates que van regalar-li. Tots els dictadors que conec porten o han portat alces. La Meloni accepta la seva alçada i això per un polític és tan difícil com acceptar la seva mediocritat.

El poble italià vol avançar sota el signe del Littorio (símbol del feixisme italià) que significa unitat, voluntat, disciplina. MUSSOLINI

O sigui, que sí, que m'han criticat per haver especulat en poder treballar conjuntament amb la Meloni perquè és de dretes... i jo sóc de dretes i la majoria dels que ostentem un poder som de dretes perquè volem mantenir el cul a la cadira. En tot cas, ni la Meloni ni jo organitzaríem genocidis com els que omplen Europa... a no ser que fos molt necessari.

Jo, Von der Leyen.

GARSA PROSTÀTICA

QUÈ VOLEN AQUESTA GENT?

Protesta Canària contra el turisme mentre el Cabildo li dóna més suport

El poble canari està immers en la reivindicació de la seva terra i del dret que tenen d'habitar-la sense haver d'apartar-se per deixar pas als turistes que, apart omplir l'espai, l'encareixen i expulsen als illencs de casa seva. El conflicte no és de fàcil solució. S'enfronten idees molt diferents del que es considera desenvolupament. Hi ha un moment però en que cal parar màquines. Quan tot un poble surt al carrer denunciant la invasió turística, ja no es tracte d'una minoria ecologista, ni d'un partit minoritari que vol esgarrapar quatre vots. Alguna cosa hi ha de certa i de greu quan els manifestants arriben a la transversalitat gairebé perfecte. Aquí tots es queixen, com es queixen a les Balears i a bona part de les bombolles turístiques repartides pel país. El turisme ja no ocupa uns espais, el turisme conquereix un poble.

Si el PIB espanyol el regentés la indústria

pesada, hauríem de trobar remei a la contaminació ambiental. Agradés o no, caldria regular la situació. El nostre focus contaminant és el turisme i també cal resoldre'l en comú.

Lluny d'això, quan més tibant està la situació, el Cabildo Canario, decideix sense encomanar-se a déu ni al diable, donar una nova empenta a la indústria del turisme en forma d'ajudes econòmiques. Bon moment!

Sorprèn, malgrat l'experiència viscuda, aquesta mena de desconexió entre les demandes de la ciutadania i els interessos del poder. Entre les necessitats vitals dels canaris i els obscurs plans del seu Govern.

Com poden tenir prioritats tan dispars i contraposades una gent que viu en un mateix territori? No s'entén ni la

decisió ni la oportunitat del Cabildo de donar ara més suport que mai a un fenomen que la seva gent critica. No és tan difícil d'entendre. Els canaris, es queden sense espai vital. Alguns dormen a la platja aprofitant la marea baixa però en quan surt el sol han d'abandonar-la perquè arriba el turista amb la seva tovallola de matrimoni i els fot fora.

A sou de qui està el Cabildo? Se suposa que de la gent que els vota i els dóna legalitat. Haurien d'agrair aquests vot de confiança no sempre merescut.